

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα», με τὸ δίκιο, του διαμαρτύρεται πῶς βρίσκονται βουλευταὶ νάπασχολοῦν τὴν Ἐθνοσυνέλευση με ζητήματα λυμένα πιά γιὰ τὴ γενικὴ συνείδηση, ὅπως τὸ γλωσσικόν. Ἀλλὰ γιὰ ποιὸ λόγο νὰ τὸ σχετίζει με τὸ ἄλλο ζήτημα, τὸ ζωτικώτατο καὶ ἄλυτο ἀκόμα γιὰ τὸν τόπο μας τὸν καθυστερημένο δυστυχῶς, τὸ ζήτημα τῆς γυναικειᾶς ψήφου.

Θὰ ξεπέση δηλ. ἡ Ἐθνοσυνέλευση ἀπὸ τὸ ὕψος ὅπου εὐρίσκεται ἀν' ἀσχοληθῆ με ζητήματα κοινωνικά, ζητήματα δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ; Ζητήματα πού ἀπασχόλησαν κι' ἄλλα κοινοβούλια, ὄχι βέβαια κατώτερα ἀπὸ τὸ δικό μας, καὶ λύθηκαν πάντα εὐνοϊκὰ γιὰ τὴ γυναίκα; Ἀλλὰ βέβαια, ἡ γυναικεία ψήφος δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἄμεσο καὶ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον πού ἔχει ἓνα ζήτημα χρηματιστικὸ ἢ ἄλλο σχετιζόμενον με συμφέροντα οἰκονομικὰ ἢ κομματικά. Γι' αὐτὸ μιὰ τέτοια συζήτηση θὰ ἦταν «ἀερολογία» γιὰ τὴ δική μας Ἐθνοσυνέλευση. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄποψη συμφωνοῦμε καὶ μεῖς με τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα».

* *

— **Ἀπὸ τὴ λογοδοσία τοῦ «Ἀσύλου τοῦ παιδιοῦ»** τῆς Θεσσαλονίκης βλέπομε μιὰ φορὰ ἀκόμα τὶ θαύματα κάμει ἡ γυναικεία ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ἀξίζει νὰ διαβασθῆ με πολλὴ προσοχὴ αὐτὴ ἡ λογοδοσία. Τὰ ὀκτώ τμήματα τοῦ «Ἀσύλου» ἀνταποκρίνονται σὲ ὅλες τὶς ἀνάγκες, σωματικὲς καὶ πνευματικὲς τοῦ παιδιοῦ, ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού θὰ γεννηθῆ—γιατὶ ἔχει καὶ μαιευτήριον—ὡς τὸν καιρὸ πού θὰ τελειώσῃ τὸ δημοτικόν. Ἡ Πρόεδρος τοῦ «Ἀσύλου» ἡ κ. Χατζῆ—Ἀγγέλου, ἡ Ἐπίτιμος Πρόεδρος, ἡ κ. Ἀγ. Λάμπρου, τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας, καὶ τὸ Συμβούλιον, πού ἀποτελεῖται ὁλόκληρον ἀπὸ γυναῖκες, ἔκαμαν θαύματα.

Ἔτσι ἔχομε ἀκόμα ἄλλο ἓνα ἔργο ἀγάπης σοφῆς ἀπὸ κεῖνα πού τιμοῦν μιὰ χώρα. Κι' ὡς τὸ ἀναγνωρίσῃ ἐπὶ τέλους ἡ πολιτεία πῶς στὰ ἔργα αὐτὰ τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἡ γυναίκα στὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ παντοῦ ἄλλου, ἔχει τὴν πρώτη θέση. Ἀλλὰ θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ ἄρα γε ὁ περίφημος ἀνδρικός ἐγωϊσμός;

* *

— **Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς**, θέλοντας ν' ἀνυψώσῃ τὸ ἐπάγγελμα τῆς νοσοκόμου στὴν περὶωπὴ πού τοῦ πρέπει, ἰδρύει σχολὴ ὅπου θὰ μορφώνονται ἄρτια ὅσες γυναῖκες θέλουν νὰκολουθήσουν ἓνα στάδιο κατ' ἐξοχὴν εὐγενικὸ κι' ἀλτροῦστικόν.

Δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ συστήσωμε θυσίαν σὲ ὅσες θέλουν, μαζὶ με τὴν οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία πού θὰ τοὺς δίνει ἡ δουλειά, νὰ ἔχουν καὶ τὴν ἠθικὴν ἱκανο-

ποίηση πῶς ἐκπληρώνουν ἓνα ἔργο κοινωνικό, πού
ἔχει ὑπέριστα σημασία, νὰ μὴ διστάσουν νὰ ἐγγρα-
φοῦν στὴ σχολή, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰπαιτούμενα προ-
σόντα. Ἀλλὰ αἰσθανόμεστε καὶ τὴν ἀνάγκη νὰπο-
τρέψωμε ἐκεῖνες, πού ἀποβλέποντας μόνο σ'ένα βιο-
ποριστικὸ ἐπάγγελμα, δὲ θάπορεύονταν νὰφοσιωθοῦν
μὸλη τους τὴ ψυχὴ καὶ πολὺ σοβαρὰ στὸ ἔργο τῆς
νοσοκόμου.

Ὅπωςδὴποτε εἴμαστε βέβαιες πῶς πολὺ γρήγορα
θὰ παρουσιάση λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἡ σχολὴ αὐτὴ,
χάρις εἰς τὴν ὀργανωτικὴ φροντίδα τῆς κ. Μαρίας
Νεγροπόντη πού μὲ τόση ἀφοσίωση ἐργάζεται γι'αὐτό.